

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrť leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Slovenska delegacija v državnem zboru.

(Od odličnega rodoljuba.)

Med Slovenci ne bode najti razumnika, koji bi ne priznal, da je slovenska delegacija v državnem zboru brez veljave, brez vpliva. Glede tega prašanja mora soglašati liberalec s klerikalcem! Pričakovali in nadejali smo se, da pride naša delegacija po volitvi leta 1900 v boljši, ugodnejši položaj. Vse se je popolnoma izjalovilo! V prejšnji delegaciji je nesloga, nesporazumljenje zabranjevalo skupno delovanje, dosledno in energično nastopanje, da ne govorimo o mlačnosti in ne sposobnosti nekaterih delegatov. Ko smo leta 1900 na novo volili, imeli smo štajarski Slovenci kot cilj pred očmi, da se za nas toli škodljive pa tudi sramotne razmere v državnem zboru korenito spremene. Mi štajarski Slovenci smo obračali na to volitev vso pozornost, to tembolj, ker v Gradcu ne moremo ničesar doseči, ampak moramo iskati pomoči na Dunaju.

Naroden egoizem nam je narekoval, da smo na vsakem zaupnem, na vsakem volilnem shodu — ne glede na to, če je bil kandidat navzoč ali ne, odločno tirjali, da mora kandidat, izvoljen poslancem, na Dunaju z vsemi silami delovati na to, da se ustanovi eden edini jugoslovanski ali hrvaško-slovenski klub, da mora vsak slovenski poslanec v ta klub vstopiti, v tem klubu ostati.

Ker vidimo, da imata v poljskem klubu prostor katolik in žid, plemič in kmet, da morejo ti zastopniki vedno sporazumno delati v prid poljskega naroda, poljske domovine; da bi mogla pri nas gola politična nasprotstva ali celo osebne mržnje posameznikov tako skupno delovanje preprečiti, zabraniti, nato še niti mi slili nismo! Pa tudi kandidata ni bilo, kateri bi se bil njih želji uprl. Ni ga bilo človeka, kateri bi bil mislil, da se bo kranjski prepričal zavlekel na Dunaj. Tega niti od dr. Šusteršiča nismo pričakovali!

Bili smo hudo varani. Še predno so slovenski poslanci prišli na Dunaj, je dr. Šusteršič pokopal vse naše nade, razbil naše upe. Slovenski poslanci na Dunaju niso niti prišli do posvetovanja, če je ustanoviti, in kako je ustanoviti poseben klub za jugoslovansko delegacijo. Doktorju Šusteršiču se je mudilo; on je hotel imeti svoj klub in izdal je interese štajarskih in koroških, pa tudi kranjskih Slovencev. To bi se ne bilo zgodilo, ako bi naša poslanca Berks in Žičkar upoštevala separatistične in egoistične namere dr. Šusteršiča, ako bi se bila njegovim nakanam po želji volicev moško uprla. Poleg dr. Šusteršiča zadene ta dva poslanca vsa krivda, da so jugoslovanski poslanci na Dunaju razcepljeni, da klub klubu nagaja, da jugoslovanska delegacija nima ne ugleda, ne veljave, da se slovenskemu narodu tako godi, kakor da bil brez zastopnikov v državnem zboru. In ko bi bil naš narod zrel, zavzet za svoje interese, bi bil že obračunal s temi —

Oni vitez Berks pa, kateremu se je svoje dni tako mudilo, da je brez vsega skupnega posvetovanja poslancev kar zbežal pod krilo dr. Šusteršiča, je danes že med „parlamentarnimi

divjaki“, je obrnil hrbet dr. Šusteršiču in njegove klubu. Niti tri leta še vitez Berks ni slovenski poslanec in danes si že sme privoščiti „luksus-divjaka“ v parlamentu!

O, ironija! Isti vitez Berks, kateri prezira in zamuja potrebo skupnega postopanja in delovanja jugoslovanskih poslancev v državnem zboru, pa rešuje prašanje glede celjske slovenske gimnazije. In tu je prezrl in izključil vse slovenske kolege; kolegi in narod pa to osodepolno postopanje mirno gleda in prenaša! Quousque tandem!

Naše nove knjige

Poroča dr. Fr. V.

Ali ste ga čuli malika in izvoljenca celjskih nemškutarjev in njihovih sosedov, veleučnega Pommerja, kako oblastno je govoril lani o našem jeziku in naši literaturi, kakor bi nosil slovensko slovnico v levem, slovstveno zgodovino pa v desnem žepu! In njemu je lahko govoriti, saj je slovensko literaturo in jezik temeljito proučeval — na tistih revnih tablicah ob prehodih čez železnico, morda edinih slovenskih napisih, ki so nam jih privoščile železnice na naših tleh. A lepo je vendar, da je mož povedal vir svoje modrosti in nič se ne bomo smeli čuditi, če najdemo odslej kje na takem drogu, oči zaupno uprte vanj, znanje slovenskega jezika srkajočega nemškega sodnega uradnika, katerega je božja previdnost in sodna uprava poslala v službovanje v naše kraje. Toda če bi bili navezani samo na duševni kruh, ki nam ga v tako pičli meri režejo naša oblastva, morali bi poginiti gladu ako bi nas ne zastrepila poprej lepa slovenščina naših nemških uradnikov, od katere baje že cepajo psi in mačke, če jim jo človek čita ob mrzlih zimskih večerih ali vročih pasjih dneh. Zato pa kažemo Slovenci svojo znano nezadovoljnost, prevzetnost in oblastnost, ki stoji črno na belem dvakrat na teden v celjski „Vahti“ in skoro vsak dan v graškem „Tagblattu“, ter prelivamo cele potoke črne tinte in pišemo časnike in knjige, včasih samo za — državnega pravdnika, za katerega skrbi v zadnjem času s posebno hvalevredno nežnostjo naša „Domovina“.

Resnice je torej, da se pišejo pri nas knjige; če se tudi — kupujejo, o tem imajo besedo naši knjigarji. A že to je nekaj, da se pišejo, in če pripravijo moje vrstice koga, da si kupi to ali ono knjigo, bodo dosegle svoj namen. Vedno več slovenskih knjig roma med svet. Družba sv. Mohorja poplavi vsako jesen naše pokrajine s svojimi knjigami in takih povodnj se ne branimo. Lani, ko je prestopilo število njenih udov nad 80 000, je razposlala blizu pol milijona knjig! Klobuk z glave pred tako družbo, gospodje okolu „Vahte“ in „Tagblattu“! — V sličnem zmislju kakor Mohorjeva družba darujeta „Slovenska Matica“ in „Šolska matica“, ki se žal ne morete ponašati s tolikim številom udov, ki pa zaslužite vsestranske krepke podpore! Nekaj let sem pa tudi naši knjigarji pridno zalagajo slovenske knjige.

Pisateljev po poklicu Slovenci do zadnjega časa nismo imeli, ker jih ne moremo živiti; naši pisatelji so bili profesorji, odvetniki, zdravniki, duhovniki itd., ki so del svojih moči posve

tili literaturi. Zato tudi nobeden ni čutil potrebe izdajati posebne knjige, temveč polnili so naše mesečnike „Ljubljanski Zvon“ in „Dom in Svet“, ki hodita vsak svojo pot nekako kot literarni glasili političnih strank. Šele v zadnjih letih se je predramilo naše knjigotrštvo in oživilo tudi literaturo, a vpregla se je večinoma le mladina. Starejši pisatelji so — žal — po večini umolknili. Nekateri je zadušilo preobilo stanovsko delo, drugim je izbila pero iz rok nesrečna domača politika ali bolje rečeno ravсарija, zopet drugi pa so je sami odložili, morda užaljeni, ker je mladina nekoliko prehrupno trkala na duri in burno odšla v literarni tempelj.

In tako smo dobili vsaj enega pisatelja po poklicu, ta je Ivan Cankar. Tudi on si mora sicer iskati opore drugod in je posodil svoje pero dunajskemu listu „Information“, v katerem nastopa včasih tako kot „slovenski poslanec“, a slovenska literatura je vendar glavno polje njegovega delovanja, na katerem pridno seje, pa menda le malo — „žanje“. Lani smo dobili od Cankarja troje del: drugi natis njegovih izbranih pesmi „Erotika“, dramo „Kralj na Betajnovi“ in povest „Tujci“. Nekdaj je bil Cankar sentimentalni sanjač, ki si je vstvaril svet, poln vijoličnega duha, luninih žarkov in dišečih cvetov. In „Erotika“ je spomin iz teh časov, šopek cvetov, povezan z obledelim trakom sentimentalnosti in iz njega diha duh vijolic, ki so nekdanje cvetele. A Cankar se je izpremenil in sedaj so mu, kakor sam priznava, ti verzi, polni sentimentalnosti, duha vijoličnega in luninih žarkov tako tuji, kakor da bi jih bil napisal človek, ki ga je poznal samo od daleč.

Iz Cankarja-sanjača je postal bojevit satirik, ironizator in srdit napadalec vsega konvencionalnega. Kdor ne umeva in ne zna ceniti njegove umetnosti, kateri se je posvetil ves, ta je tepec filister, in temu filistrstvu je napovedal neizprosni boj. Cankarjevi filistri niso samo tisti, ki smo jih bili sedaj vajeni pri pivu, taroku, politiki... njegovi filistri smo vsi, ki nimamo zmisla za njegov svet, in na nas vse kliče ogenj in žveplo v svojih spisih. „Kralj na Betajnovi“ je tovarnar Kantov, navaden lump po značaju, ki nosi polno grehov na svojih ramah, ki pa vendar drži in tišči vso družbo kakor v kleščah, da ga časti in se mu pokori ter ga voli za svojega zastopnika. In to daje Cankarju priliko in pravico, da smeši svoje „filistre“, se norčuje iz njih ter jim zadaja udarec za udarcem. Njegov junak pa je propali študent, ki sam povdarja svoj ponos vagabunda. To vagabundstvo, seveda pošteno vagabundstvo, v katerem živi človek sicer od danes do jutri, v katerem pa mu ni treba zatajevati svojega mišljenja, se ni treba hliniti in ni treba čutiti nikakih vezi in spon do konvencionalnega življenja, to „pošteno vagabundstvo“ je Cankarjev ponos!

„Tujci“ so Cankarju mladi talenti, ki žive izven domovine, ker jih domovina ne more ali noče živiti ali ker jih ne umeva. Tak tujec je njegov junak, mlad kipar, tak tujec je Cankar sam. A Cankarjev kipar ni mož dela, energije, vztrajanja, temveč slabič, fantazist, ki samo sanjari in tudi tedaj ne vstvari ničesar, ko ima priliko, in zato bi logično ne imel pravice se pritože

vati čez domovino. To pa je Cankar prezrl; meni vsaj je ljubši delaven „filister“ nego mrtev talent! — Cankar, ki je nekda pisal nejasno in utopično ter se zavijal v mistične megle, je postal v „Tujcih“ jasnejši; stopil je deloma na domača tla in se umiril; iz „Tujcev“ zveni hrepenenje po domovini in to je dobro znamenje. Zato smemo z zanimanjem pričakovati njegovih nadaljnjih del, katerih nam poda še mnogo, saj je pisatelj po poklicu.

(Konec prihodnjič.)

Celjske in štajarske novice

(Dr Hinko Šuklje nas je zapustil) Brzjavna žica nam je prinesla v nedeljo popoldne iz Zadra pretresljivo novico, da je umrl naš dragi dr. Hinko Šuklje. V najlepši moški dobi je bil, pred malo meseci si je ustanovil domače ognjišče, da bi pokusil rodbinsko srečo. Njegovo telo pa ni bilo tako krepko kakor njegov duh. Šel si je vdrugič na jug pokrepiť omajano zdravje, a doli ga je naglo pokosila smrtna kosa. Vse prebivalstvo mesta Celja in tudi daleč na okrog je pa vsled njegove smrti otožno in pobito. Bil je ne le izredno spreten, ampak tudi izredno vesten in človekoljuben zdravnik. Užival je kot tak pri vseh, ki so rabili njegovo pomoč, brez mejno zaupanje. Bil je pa ne le zdravnik strokovnjak, ampak tudi neustrašen vzor narodnjak. Vsa naša narodna društva bridko občutijo to izgubo. Nad vsem je pa stal dr. Šuklje kot blag človek in odkrit značaj. Po njem plakamo ne le kot narodnjaki za vrlim rojakom, ampak tudi kot kolegi in znanci po ljubem družabniku in prijatelju. Hudo nas je zadel ta udarec, najhuje njegove dobre sorodnike. Toda niti ob njegovem grobu se ne ločimo od njega, ampak baš iz njegovega groba nam klije tolažba. Umrl je res, a umrl ni njegov krepki duh in umrl ni njegov spomin, ki ostane globoko v srcih onih, ki so bili z njim najozlje zvezani z rodbinskimi vezmi in tudi v srcih nas njegovih potrutih prijateljev. Umrl je, a ostane še nadalje v duhu med nami! Blag Ti spomin, dragi prijatelj!

(Pogreb dr. Hinko Šukljeta) bode jutri dne 1. aprila ob pol 2. uri popoldne s kolodvora v Celju zkozi mesto po državni cesti v Žalec in ob 3. uri na ondoto pokopališče.

(„Brez denarja.“) Zagotovljeno je, da se bode ta igra igrala prihodnjo nedeljo. Že zadnjič smo na njo opozorili naše občinstvo. Danes samo pravimo, da se take vrste igra še ni igrala na našem odru. Gledališke vaje so nas pa prepričale, da se bode igralo res dovršeno. Podrobnosti med društvenimi poročili. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Ker bode to morebiti zadnja večja igra v ti sezoni, naj nihče ne izostane.

(Štajarski deželni zbor) se bo sešel h kratkemu zasedanju za dva ali tri dni in sicer veliki teden. Na dnevnem redu bo proračunski provizorij in volitev deželnega odbora. Proračun se bo dovolil za celo leto, ker bo deželni zbor sklican k rednemu zasedanju šele septembra, ali pa celo oktobra.

(Slovenski trgovski naraščaj v Celju.) Še pred kratkim smo izrazili mnenje, da se naše družabno življenje giblje vse preveč v običajnih mejah zabav, dočim smo pogrešali predavanja, kakor smo se izrazili mi, nekaka ljudska vseučilišča. Z zadoščenjem beležimo, da naša želja ni ostala osamljena in prav posebno nas veseli, da je naš trgovski naraščaj storil tu lep začetek ter v Celju pretekli četrtek otvoril nekako ljudsko vseučilišče za slovenske trgovske sotrudnike. Predaval je tokrat absolvirani trgovski akademičar gospod Žnidaršič o borzi in o borznih poslih. Bili smo prav v skrbeh, ali bode predavanje o tako težavnem in težko razumljivem predmetu primeren začetek, kajti večina naših mladih trgovskih sotrudnikov ni tako srečna, da bi bila dovršila kako strokovno šolo. Toda že prvi nastop nas je v vseh ozirih presenetil. Prvič je gospod Žnidaršič svojo nalogo izvrstno rešil, drugič je pa mnogobrojno navzočih trgovski naraščaj predavanju cel čas sledil s toliko pozornostjo in s takim vidnim zanimanjem, da gre i predavatelju i udeležencem res vsa čast. Evo naše slovenske trgovske šole v

Celju, dokler ne dobimo stalne. Potom samoizobrazbe in zasebne pridnosti bode moglo naše trgovstvo, ako na začetem programu vztraja, doseči marsikaj, morebiti potem takih zasebnih strokovnih predavanj več nego v pravi strokovni šoli. Zato ta začetek pozdravljamo in se od naših trgovskih sotrudnikov trdno nadejamo, da pojdejo dosledno naprej po ti poti. Prihodnje predavanje bode na veliki četrtek zvečer. Predaval bode dr. Vekoslav Kukovec, ki k svojemu predavanju že v naprej vljudno vabi.

(Naše občinstvo in celjska pošta.) Vkljub našemu strogemu pozivu sta se zgodila zadnje dni dva prav nečuvena slučaja, da je nek ugleden Slovenec in tudi neka gospodična na pošti nemško govorila. Mi tokrat imena še zamolčimo, če pa zapazimo kaj takega še enkrat, objavimo take mlačneže in strahljivce brez usmiljenja z debelimi črkami; to se pravi naše urade naravnost ponemčevati. Takih neznajnežev se mora ogibati odslej vsak odkritosrčen narodnjak.

(In gospod Gubo je govoril...) Proslavljeni so rajni in še živeči Celjani! Gosp. ravnatelj ptujske gimnazije je povedal radovednim Celjanom v njihovi kazini, kateri in kaki so bili ali so „slavni celjski možje“. Izgovorjena je zadnja beseda iz ust zgovornega učenjaka, in Celjani vedo sedaj, komu gre po Gubotovih postavah priimek „slavni mož“, „slavna žena“! Ni malo delo, katero je dovršil podjetni ravnatelj, zato mu pa doni od ust do ust ponižna zahvala hvaležnih potomcev slavnih germanskih mož. Mogoče pa je pri tolikem številu proslavlencev, da bi bil ušel pozornosti gospoda „promotorja“ vendarle še kak zaslužen „prvak“, zato naj se nam dovoli, da se i mi spomnimo z vso zasluženostjo mož, žena in devic, katerim gre tudi še čast, da se vsedejo v naslonjače na privojevane lavorike. Kdo se ne spomni vzornega ljubitelja mladine nekdanjega Windbüchlerja, o katerega nežni vzgoji govore celi akti tukajšnjega kazenskega sodišča. Živo je še v spominu vroča, drhteča ljubezen „Pepetova“ do svojega bližnjega. In naj mar pozabimo ljubitelja učeče se mladeži, dr. Johanna Stepischnegga, kateri je z velikodušnim prispevom k Studentenheimu omogočil otvoritev zavoda? Da ta mož ni stavil radodarnosti nikoli mej, o tem ve poleg njega še mnogo drugih in tudi „Alpenverein“, katerega zaslužni blagajnik je on bil. Na polju za obrambo domovine si je stekel ogromno zaslug celjski „Kanonenbub“, ker je izumil top za streljanje okrog oglov. Iznajdba je zaščitil s celjskim patentom, ter prepustil iznajdbo duhovitim someščanom brezplačno le za „hvaležen spomin“. Pa ne samo ob domačega ognjišča ognju so delovali slavni možje celjski, tudi v tujini so si proslavili ime. Kako ženke tajoče je raznašalo neko temno noč vsako okno židovske sinagoge spečim Gradčanom svit proslavljene kulture. Celo strogi državni pravdnik je prisodil temu delu svojo nagrado. Činitelj tega je pa bil zopet slavni Celjan! Mož s „črnim imenom“ ima Celje malo, pa še ta se sveti in lešketa med „slavnimi olikanci“ v prvi vrsti, živeč kje med divjaki v Afriki bi bil že davno njih vredni poglavar. — Gospod Gubo! Mar ste prezrli najlepši cvet kulture?! Očeta Eve ne smemo pozabiti. Njega čine pozna pač vse v mili naši kronovini. Posebej pa še poznajo slavna njegova dela razni in najrazličnejši spisi sodišč, slavo pa so mu pele mnogobrojne c. kr. obsodbe. Tukaj naj se spomnimo slavljenca le kot — očeta Eve. Iste nedolžne Evice, s katero je „igral“ že marsikdo ljubavno svojo pesmico in ki je žarno objeta z nekim dobrim znancem, dvignila v celjski kazini krilate glase strun in doigrala svojo „zadnjo pesem“. V krogu teh naj ne manjka radodarne, nekda tu živeče Mine. Saj je bila vendar dobro znana vsled svojega nad in za vse usmiljenega srca. Te vse, gospod ravnatelj, bi morali proslaviti že radi tega, da bode galerija polna.

(Celjski Nemci in konji.) Celjski Nemci so se menda prepričali, da s Slovenci ni dobro črešenj zobati in so zdaj začeli politično gonjo zoper uboge celjske konje. Pred tednom dni se je konjem dr. Dečka, katere je vzel od vojaškega erarja v oskrbo, zazdelo splasiti se in polomiti dr. Dečkov voz in telebiti s hlapcem vred v neki jarek blizu Vojnika. Zdaj so sicer vsi trije zopet

pri najboljšem zdravju in dobri volji, samo konja sta bila prve dni še v velikem strahu, kajti celjski Nemci so ju v svojem listu vojaški upravi denuncirali in zahtevali, da prideta v preiskavo, tako da bi ne smela več zobati obilega ovsa v dr. Dečkovem hlevu. Zdaj sta si pa vojaška konja tudi to skrb iz glave izbila, kajti po večdnevem posvetovanju sta prišla do prepričanja, da so se celjski Nemci s svojimi denuncijacijami že povsod tako korenito osmešili, da niti tokrat, ko so konje ovadili, živ krst ne bode njih zavijanju verjel in ustregel njih sovraštvu nasproti ubogim eraričnim konjem.

(Celjski „redarji“ in Slovenci.) Samo ob sebi se razume, da celjska nemška policija nima niti pojma o pravi nalogi redarstvenih činiteljev v moderni državi. Župan Rakusch bi pač modro ravnal, če bi otvoril za svoje mestne „redarje“ poučne tečaje o njih delokrogu. Seveda treba opomniti, da je zelo dvomiti, ali bi celo najspretnejši voditelj iz takega osobja znal kaj uporabnega vzgojiti, kajti prva lastnost, ki se od celjskega „redarja“ zahteva, je mrznja zoper slovensko ljudstvo. Akoravno bi celjsko „redarstvo“ ozirom na svoje čine ob priliki raznih izgrediv v polpreteklem času imelo dovolj vzroka, ne siliti v ospredje z novimi dokazi svoje pristranosti proti slov. davkoplačevalcem, dogajajo se še zmiraj slučaji, da se prirejajo slovenskim obrtnikom vse mogoče ovire in težkoče. Tak slučaj se je živo pokazal na praznik zadnjo sredo nasproti slovenski prodajalki, Franji Snojevi v veži posojilnične hiše. „Redar“ Bučar (Wutscher!) bode še morebiti dobil nagrado za svoje postopanje, toda vsak tak slučaj si mi zapomnimo in uporabili ga bodemo, ko se bode napravil splošen obračun s celjskim „redarstvom“.

(Iz Celjske okolice.) Preteklo soboto smo spremili zemeljske ostanke pokojnega Janeza Zupanca, posestnika v Gaberjih k poslednjemu počitku. Ginljivo je bilo videti, kako priljubljen je bil pokojnik v vseh krogih prebivalstva mesta Celja in celjske okolice. Pred krsto je korakala šolska mladež slovensko-nemške gimnazije, za krsto pa sorodniki, razna odposlanstva društev in nebroj drugega občinstva. „Celjsko pevsko društvo“ je zapelo nagrobni pri hiši in na pokopališču. Grajati pa moramo postopanje nekaterih gospodov udeležencev, kateri so tako sijajnemu sprevedu kratili dostojni vtis s tem, da so se po par korakih ločili od spreveda in jo krenili po drugi poti na pokopališče. Če se hoče rajnemu skazati v resnici poslednja čast, naj se čuva dostojnost in disciplina. Upamo, da nam prihodnjič ne bo treba grajati! Mi namreč ne prizanašamo prav nikomur!

(Slovenskim duhovnikom in cerkvenim konkurenčnim odborom v vednost. V Arji vasi pri Celju imamo izbornega stavitelja orgelj in dobrega narodnjaka Franca Naraksa. Dovršil je v svoji stroki vse najslovitejše mojstrske šole na Nemškem. Pred kratkim je pri Sv. Duhu pri Krškem izdelal za tamošnjo cerkev orglje v največjo zadovoljnost vseh po tako nizki ceni, da mu je konkurenčni odbor še iz proste volje navrgel kot nagrado kar 600 kron. Na Štajarskem, kolikor nam je znano, doslej nismo imeli v ti stroki narodnega podjetnika, ampak so Slovenci podpirali znanega mariborskega Nemca. Dolžnost vseh prizadetih krogov je, na našinca Naraksa se ozirati, da ne bo prisiljen iti kruha iskat na Nemško, dočim bi se tujci pri nas bogatili.

(8. volilni shod v celjski okoliški občini.) Pretekli petek zvečer je zaradi bližajočih se občinskih volitev priredilo politično društvo „Naprej“ v Gaberjih jako dobro uspel volilni shod, ter storilo na ta način v tem najznamenitejšem delu te velike naše občine vse potrebne sklepe glede splošnih zahtev občine in zlasti glede volitev. Videli smo okrog sebe prav lepo število uglednih volilcev posestnikov, obrtnikov in — delavcev. Iz dobro premišljenih izvajanj je zbor volilcev iz vseh slojev lahko brezdvomno posnel, da politično društvo „Naprej“ ljudstva ne pita s frazami in ščuvanju. Številke in dejstva so govorile jasen govor, ki je v zborovalcih vzbudil burjo nevolje in srda zoper to jsko mestno stranko in nje onemoglo in vsega obžalovanja vredno pokroviteljico c. kr. avstrijsko vlado, zaradi ne-

čudenega kršenja gospodarstvenih in kulturnih koristi in pravic slovenskega prebivalstva te tako znamenite občine. Ljudska šola, mitnice, cinkarna, slovenska gimnazija! Za ostre, toda dostojne sklepe v teh zadevah so se zborovalci, izmed katerih smo nekatere prvokrat videli v slovenski družbi, zavzeli soglasno in s tako burnim navdušenjem in s toliko odločnostjo, da bo vodstvo mestne stranke in naša vlada, če bi bili ti navzoči, lahko jasno videli svojo bližnjo usodo, katera jih, to upamo, kmalu zadene, ker ste udarjeni doslej s slepoto pravičnim nasproti zahtevam ljudstva. Tako smo sklenili vrsto volilnih shodov, stopili z vsemi našimi volilci v njih lastnih domačih soseskah v neposredno dotiko, poučili jih o lopovstvih njih narodnih in človeških nasprotnikov ter jih sprijaznili z namerami in programom našega društva ne le glede bodočih volitev, ampak glede vseh gospodarstvenih, kulturnih in političnih prizadevanj prihodnjih dni. Za plačilo imamo zavest storjene dolžnosti.

(9. volilni shod) V nedeljo, dne 29. t. m. so se sešli zaupniki iz vseh delov okoliške občine in soglasno določili 24 kandidatov za odbornike in 12 za namestnike. Razdeljeni so sorazmerno s številom volilcev po vseh soseskah občine. V po nedeljek in torek bodo volitve!

(Živinska kuga) Poroča se nam iz Žalca, da je na pristavi nekega celjskega nemškutarja blizu Celja na kužni bolezni na gobcu in parkljih zbolelo 20 do 30 glav goveje živine, da se pa nasproti njemu kot nemškutarju niso uporabili strogi postavni predpisi, ki so sicer veljavni. Zdaj se je pa kuga že celo dalje razširila. Če je to resnično, česar doslej nismo mogli dognati, tedaj bi to bilo gotovo jako čudno in nevarno postopanje.

(Slovensko vseučilišče.) Prošnje za slovensko vseučilišče smo sprejeli od učiteljstva ljudske šole na Gorici, od krajnega šolskega sveta na Gorici in od občinskega odbora v Kokarjih. Več prihodnjč. Posnemajte!

(Iz Razbora) Zahvala. Podpisanec izraža najpristronejšo zahvalo slavnemu ravnateljstvu južnoštaj. sadjerejskega društva kronprince Rudolfovega, ker je račilo tukajšnjim kmetom znatno število sadnih divjakov podariti. Osobito si šteje v častno dolžnost izjaviti svojo zahvalo prezasluznemu starosti in prvaku gospodu dr. G. Ipavec-u v Št. Jurju ob juž. žel. B. Jurko.

(Iz Trbovelj.) Prošlo sredo so našli otroci v potoku blizu šolskega poslopja v Trbovljah mrtvo žensko. Bila je Marija Leber iz Loke. Prejšnji večer je bila s svojim možem v neki gostilni v Trbovljah. Mož je ostal še v gostilni, ona pa je šla domov. Najbrž je v pijanosti padla v potok in utonila.

(„Slovenski Gospodar“) je zadnje čase zmiraj tako čemeran, če govori o celjskih „prvaki“. Te ima strašno v želodcu. Kmalu se bo zgodilo, da v zabavljanju zoper celjske „prvake“ prekosil celo celjsko „vahtarco“. „Slovenski Gospodar“! Zakaj vedno hiteti v daljavo, ko bi imel vendar blizu toliko hvaležnega gradiva? Zakaj se ne bi začel enkrat nasajati nad mariborske „prvake“? Ali ni pri mariborskih „prvaki“ v narodnem oziru nič graje bolj potrebno nego pri celjskih „prvaki“? Hic Rhodus, hic salta! Ker vemo, da je „Slov. Gosp. dar“ včasih nekoliko nadležen in bolehen, mu radi odpustimo, da se je zadnji četrtek celo ob naš list tako „preljubeznivo“ obregnil. Da bo pa imel priliko še nadalje kakega prvaka pohrustati, opozorili ga bomo ob prvi priliki na veliko narodno lenobo mariborskih „prvakov“ brez izjeme posvetnega in duhovskega stanu. Tam, tam bi se dale steči zasluge v boju zoper „prvake“. Celjski „prvaki“ pa znajo, kakor ve svet, postati večkrat tudi hudo nadležni, ter se ne boje tudi groma iz Maribora.

(Sv. Jurij ob Ščavnici.) Pri nas je vinska trta zelo trpela na hudi zimi. Vinogradniki ne dobe niti zdravega rožja, da bi ga rabili za cepiče. Rozge so znotraj črne in rjave. Sad letošnjega leta je splaval po vodi in tudi prihodnje leto ne bo bogve kako rodovitno.

(V Kupetincih pri Sv. Jurju ob Ščavnici) je zgorela 24 t. m. hiša in gospodarsko poslopje posestnika Reizer po domače Ivanjov. Goreti je začelo okoli pol 9 ure zvečer. Kako je nastal ogenj, še ni znano. Posestnik je bil zavarovan.

Druge slovenske novice.

(Učiteljski shod v Ljubljani) se bo vršil dne 8. aprila ob pol 10. uri dopoldne v „Mestnem domu“. Udeležo se shoda zastopniki vseh učiteljskih društev kranjskih: „Slov. učiteljskega društva“, „Slomšekove zveze“, „Društva učiteljic“ in „Landes Lehrer Vereina“. Shod bo javen. Pripravljali odbor je imel pred kratkim sejo v kateri se je določila snov za govore in so se izbrali govorniki.

(Ustrelil se je) v četrtek prostak 27. pešpolka v Ljubljani Štefan Balijski. Zadel se je v srce in je bil takoj mrtev. Kakor je videti, se v zadnjem času prav hitro množe samomori pri 27. pešpolku. Kaj bi bilo neki povod temu žalostnemu pojavu? Balijski je zapustil pismo, v katerem piše, da ga je njegov korporal toliko se kiral, da je rajši vzel puško in se ustrelil, kakor da bi še dalje časa prenašal trpinčenje. Kaj bodo neki rekli k temu pristojne oblasti?

(Velik požar.) V vasi Malina pri Semiču na Dolenjskem je nastal 22. t. m. velik požar. Pogorelo je 12 hiš z gospodarskimi poslopji vred in nekaj živine. Škode je okoli 60 000 K.

(Županom v Postojni) je bil izvoljen namesto odstopivšega g. Josipa Dekleve trgovec in posestnik g. Fran Kuttin.

(Koroški deželni zbor) bo sklican 6. aprila h kratkemu zasedanju, da dovoli celovškemu mestu pobiranje naklad na vino in pivo in prevzame jamstvo za 10 milijonsko posojilo za mesto Celovec.

(Analfabeti na Koroškem.) Na Koroškem je bilo leta 1902 potrjenih k vojakom 866 mladeničev. Med temi je bilo 25 takih, ki ne znajo ne brati ne pisati. Razdelitev po šolskih okrajih je takšna: Špital 1, Št. Vid 3, Celovec okolica 4, Volšberg 6, Velikovec 11. Torej v slovenskih krajih več kakor v nemških, kar se nam ne zdi nikakor čudno, če pomislimo, koliko slovenskih šol je na Koroškem, namreč — nič.

(Suša na Krasu.) Že več mesecev niso imeli na Krasu pravega dežja in zato je sedaj pritiskala huda suša. Vode povsod primanjkuje. Vodnjaki so prazni, lokve tudi. Ljudstvu preti velika beda, ako se v kratkem ne izpremeni vreme.

(Nemci v Trstu) si nameravajo zgraditi svoj „Deutsches Haus“. Oklic, v katerem vabijo tržaški Nemci svoje brate, da jim pomorejo z deneski k zgradbi zadnjega stebra onega zloglasnega mosta od Balta do Adrije, pravi, da ima zgradba namen ohraniti in krepiti nemštvo ob Adriji, gojiti nemško umetnost in vedo, dobrosrčnost in gostoljubnost. Značilno je, da so v odboru večinoma sami državni uradniki, profesorji itd.

(Akademija znanosti na Dunaju) je izkazala odlično priznanje vseučiliškemu profesorju, Slovincu dr. Karlu Štreklju, ko je njegovo razpravo „Zur slavischen Lehnwörterkunde“ namesto v svoje „Sitzungsberichte“, kakor je nameraval gospod pisatelj, sprejela v „Akademische Denkschriften“.

Društveno gibanje.

(„Celjsko pevsko društvo“) priredi v nedeljo, dne 5. aprila t. l. v dvorani „Narodnega doma“ v Celju burko s petjem v šestih slikah „Brez denarja“. Blagajnica se odpre ob pol 7. uri. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina: Sedeži v parterju 1 in 2. vrsta 2 K; 3.—7. vrste 1 K 40 v; 8.—16. vrste 1 K; Sedeži na balkonu 1 K 20 v. Stojišče 60 v; dijaki, vojaki do narednika in redni udje „Delavskega podpornega podpornega društva“ po 40 v. Vstopnice ima v predprodaji trgovina D. Hribarja v Celju. Pri predstavi sodeluje pomnožen orkester celjske narodne godbe.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) je zborovalo v tretje dne 1 t. m. v celjski okoliški šoli. Udeležba je bila precej dobra v kljub temu da je bilo precej društvnikov zadržanih vsled bolezni. Po predsednikovem pozdravu in prečitavanju zadnjega zapisnika, preide se k društvenim zadevam. Predsednik javi zbranim društvnikom, da si je usmelil tov. Hernausu v Šoštanju pismeno častitati v imenu našega društva ob priliki imenovanja častnim članom „Šaleškega učiteljskega društva“, in da je naše društvo zopet poslalo 6-96 K „Štajarski učiteljski zavezi“ in s tem

storilo napram „Zavezi“ svojo stanovsko dolžnost. Glede disciplinarnega zakona prečita se iz „Lehrerstimmen“ neki članek, iz kojega je razvidno, da se tudi izvenštajarski tovariši zanimajo in zavzemajo za toli pravično in perečo zahtevo vesoljnega štajarskega učiteljstva. — V povzdigo društvenega petja stavi tovariš Čulek primeren predlog, na podlagi kojega bomo začeli dozdej precej zanemarjeno petje iznova gojiti. V ta namen se bode pri prihodnjem zborovanju izvolil poseben pevski odsek, ki bode začel takoj svoje delovanje. Tovariši pevci! pridite dne 5. aprila polnoštevilno k zborovanju, da se pogovorimo in polčimo nov temelj v prilog modernizacije našega društva! Pri prihodnjem zborovanju se bo tudi izvolil upravni odbor naše „Zaveze slovenskih učiteljev in učiteljic na Spod. Štajarskem“. Glavna točka tega zborovanja je bilo predavanje tovariša Fr. Zidarja iz Nove cerkve o astrofiziki. Na podlagi neke prezanimive astrofizične knjige „Hrvatske Matice“ vodil nas je tovariš (seveda v dubu) po brezmerem vsemiru. Glasno odobravanje navzočih društvnikov naj mu bo jasen dokaz, da je zadel pravo struno.

(Občna zbor.) moške in ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Celju se bodeta vršila v četrtek, dne 2. aprila t. l. ob 8. uri zvečer v dvorani čitalnice z naslednjim dnevnim redom: 1. Odobrenje zapisnika občnega zbora z dne 22. marca 1901. 2. Poročilo tajništva. 3. Poročilo blagajništva. 4. Poročilo računskih pregledovalcev. 5. Volitev odborov. 6. Volitev računskih pregledovalcev. 7. Slučajni predlogi in sklepanje o istih. Vljudo vabimo cenjene članice in člane, da se mnogobrojno udeležo tega občnega zbora.

Odbora.

(Novo ustanovljeno) gasilno društvo s sedežem v Dragotincih, ima na cvetno nedeljo, dne 5. aprila t. l. svoj prvi občni zbor. Spored: Čitanje potrjenih pravil, volitev in slučajnosti.

(Dirkalsko društvo v Ljutomeru) vabi konjerejce iz ljutomerskega in sosednih okrajev k občnemu zborovanju na dan 29. maja ob pol 9. uri predpoldne v okrajno pisarno v Ljutomeru. Na vrsto pride: a) poročilo blagajnika, b) sestavljanje propozicij za letošnjo pomladansko dirko, c) volitev odbora, d) slučajnosti. Za odbor Jos. Mursa, tč. načelnik.

Politični pregled.

(Državni zbor.) Delovanje v odsekih. V petek je zborovalo šest odsekov. V nagodbenem odseku bi bila poljsko-nemška večina (vladini hlapci) najrajše preprečila generalno razpravo, da bi vlada čim prej imela nagodbo gotovo. Toda temu hlapčevskemu zistemu sta se odločno uprla češka poslanca Fiedler in Kaftan. Predlog Fiedlerjev, da se vrši generalna razprava je obveljal. Ker je poslanec Povše izstopil iz nagodbnega odseka, je bil na njegovo mesto izvoljen za podpredsednika dr. Ploj. — V pododseku za tiskovno reformo se je predlagalo, da naj poslanci ne bodo odgovorni uredniki, da naj se leti sploh odpravijo in da se vsaka notičica priobči s podpisom pisatelja. Ta predlog se je odklonil. — V carinskem odseku bo poročal poslanec Povše o carini na živino in živinske izdelke.

(Dr. Šusteršič) je odložil predsedstvo „Jugoslovanske Zveze“.

(Mladočeški poslanci) so izdali manifest, v katerem se izražajo proti obstrukciji, toda ta taktika ni vseč radikalnim elementom okrog „Narodnih Listov“, ki pozivljajo narod na odločen odpor proti „mirnemu“ nastopu mladočeških poslancev, češ, da niso s svojo politiko nič pozitivnega dosegli. Češkemu narodu preti razpor ki bo najbrž razbil dosedanje edinost in razbil, narod v nebroj strahov, ki bodo druga drugo napadale, ki pa v celoti ne bodo imele nikakega vpliva več.

(Demonstracije v Zagrebu.) Dijaštvo je v petek priredilo v Zagrebu velikanske demonstracije proti vladi in Mažaronom. Zbralo se je okrog 300 visokošolcev pred stanovanjem rektorja Klaića. Kmalu se jim je pridružilo mnogo drugega občinstva in pričele so se demonstracije, kakor jih je Zagreb videl samo takrat, ko se je vzdignilo vse prebivalstvo proti Srbom. Demonstriralo se

je pred finančno direkcijo, državnim kolodvorom, na Jelačičevem trgu in uredništvom „Narodnih Novin“. Policija ni mogla razgnati demonstrantov, ki so policaje, orožnike in pozneje tudi vojake napadli s kamenjem. Vojaki so naskočili množico z nasajenimi bajoneti. Več oseb je nevarno ranjenih. Mir je šele nastal ob 1. uri ponoči. Pctem so šele našgali zopet ulične svetilke, ki so jih demonstrantje pegasili.

(Avstrijci zopet izgnani iz Nemčije) V zadnjem času je nemška vlada zopet izgnala veliko število Čehov in Poljakov, seveda brez pravega vzroka. Reklo se je, da vsled „nadležnosti“. Češki poslanec Chcc je vsled tega interpeliral ministrskega predsednika.

(Križa v Bolgariji.) Celokupno ministrstvo je podalo ostavko. Knez je pozval Gešova, ki je dosedaj zastopal Bolgarijo v Carigradu, in mu poveril sestavo novega kabineta.

(Kako poročajo o Macedoniji) Hilmi paša je poročal v Carigrad, da so Bolgarji ustrelili nekega Srba. Resnica je pa bila takole. Dotični človek je delal na polju, ko je prišlo nekoliko Arnavtov mimo. Leti so stavili, ali bi bilo mo goče kmeta ustreliti na toliko in toliko korakov. Stava je bila gotova, in ubogi kmet jo je plačal s svojim življenjem, kajti Arnavti dobro streljajo. In Hilmi paša poroča, da so kmeta ubili Bolgarji, akoravno pozna vsak zločinca, tudi on sam, samo ne upa se nastopiti proti njim.

Loterijske številke.

Gradec, 28. marca 1902: 70, 43, 86, 10, 39
Dunaj, „ „ „ 53, 62, 74, 22, 27.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze prisrčnega sočutja med boleznijo in ob smrti mojega nepozabnega soproga, gospoda

Janeza Zupanc

kakor tudi za nad vs. častno in tako obilno udeležbo pri pogrebu dragega mi pokojnika ter za darovane prekrasne vence iz ekam vsem svojo najtoplejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujem še vsem sorodnikom, mil. g. opatu, domači čč. duhovščini, čč. oo. kapucinom in č. g. župniku iz Št. Jurja n. j. ž., ravnateljstvu celjske posojilnice, slavnim narodnim društvom, vodstvu c. kr. slovenske gimnazije, vsem osebnim prijateljem in znanecem rajnega, ki so prihiteli od blizu in daleč, ter vsem posameznikom za zadnje spremstvo. Prav posebej se zahvaljujem še slav. celjskemu pevskeemu d. uštvu za ganljivo petje ob krsti in ob grobu nepozabnega pokojnika.

Vsem plati Bog stotero za njih blago sočutje, dragemu pokojniku pa bodi zemljica lahka in trajen spomin. (145)

V CELJU, dne 28. marca 1903.

Žalujoča vdova Neža Zupanc

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.
Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa
Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

IZELA ŠUKLJE roj. KUKETZ naznanja v svojem in imenu vseh sorodnikov pretresujočo vest, da je njen iskrenoljubljeni soprog, gospod

dr. Hinko Šuklje

praktični zdravnik itd. v Celju

v nedeljo, dne 29. marca t. l., ob 4. uri popoldne v Zadru po dolgi in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v dobi 37. let mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega rajnega se vrši v sredo, dne 1. aprila t. l., ob 2. uri popoldne s kolodvora v Celju skozi mesto po državni cesti v Žalec in ob 3. uri popoldne na ondotno pokopališče sv. Kocijana.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v četrtek, dne 2. aprila t. l., v župnih cerkvah v Celju in Žalcu ob 8. uri zjutraj.

Dragega pokojnika priporočam v blag spomin in molitev!

V Celju, dne 30. marca 1903.

(148)

Južno-štajerska hranilnica v Celju naznanja tužno vest, da je njen večletni in mnogozaslužni član ravnateljstva, gospod

dr. Hinko Šuklje

praktični zdravnik itd. v Celju

v nedeljo, 29. marca t. l., ob 4. uri popoldne v Zadru izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb nepozabnega rajnega se vrši v sredo, dne 1. aprila t. l., ob 2. uri popoldne s kolodvora v Celju skozi mesto po državni cesti v Žalec in ob 3. uri popoldne na ondotno pokopališče sv. Kocijana.

V Celju, dne 30. marca 1903.

(150)

Posojilnica v Celju naznanja tužno vest, da je njen večletni in mnogozaslužni član ravnateljstva, gospod

dr. HINKO ŠUKLJE

praktični zdravnik itd. v Celju

v nedeljo, 29. marca t. l., ob 4. uri popoldne v Zadru izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb nepozabnega rajnega se vrši v sredo, dne 1. aprila t. l., ob 2. uri popoldne s kolodvora v Celju skozi mesto po državni cesti v Žalec in ob 3. uri popoldne na ondotno pokopališče sv. Kocijana.

V CELJU, dne 30. marca 1903.

(149)

Naprodaj

je vinograd blizu Celja, ki meri 1800 sežnjev, dobro obdelan, na popoldanski strani, večina belina, zraven sadovnik s čez 300 jabolčnih in češpljevih rodovitnih drevesc, brekev in sedem vrst jako rodovitnih češenj. Vse to se proda, ker lastnik ne more sam dela zmagovati, za ceno 2800 K. Povprašati je pri

Jakobu Tofantu v Bukovem žlaku štev. 31, občina Teharje.

(144)

Išče se

delavna, skrbna in zdrava ženska, vajena vseh domačih opravil, za gospodinjstvo k novo začetemu malemu gospodarstvu brez domače živine k samcu na deželo.

Ponudbe z natančnimi podatki se naj pošiljajo (142) na upravništvo „Domovine“ v Celju. 3-1

Za trgovskega učenca

se sprejme zdrav in krepak deček iz dobre hiše, najmanj 14 in pol leta star, z dobrimi spričevali pri FRANC KARTINU, Šent Jurij 146 2-1 ob juž. žel.

(141)

Trgovina

2-2

s špecerijskim blagom je v Celju **naprodaj.**

Več pove upravništvo „DOMOVINE“ v Celju.

Pristnega in okusnega ljutomerčana

lastnega pridelka prodaja od 56 litrov naprej po prilično nizki ceni

Ivan Kočevlar v Središču

(126) kateri posoja tudi potrebne sode. 5-3

Kdor želi kupiti več kot pol hektolitra prave, dobre in fine

slivovke in tropinovca

naj se obrne na lastnika posestva Orehovec. **Dragotina Fröhlich**, pošta Sv. Petar-Orehovec (85) 8-6 na Hrvaškem.

Kmetija naprodaj.

Zaradi rodbinskih razmer se proda posestvo z vsem gospodarskim poslopjem, 19 oralov dobro zarašenega črnega gozda in 19 oralov njiv, travnikov in sadovnjaka. Posestvo leži blizu premogokopa v Zabukovci na Sp. Štajarskem.

Več se izve pri lastniku **Fran Novaku** na Vranskem. (135) 2-2

Naprodaj je novo zidana hiša.

Zraven je 8 oralov zemljišča, vinograd in gozdi. Hiša se nahaja na zelo prijaznem kraju, 20 minut od žel. postaje in je pripravna za vsako obrt.

Več pove **Franc Dolinar**, Zabukovce, pošta Griže pri Celju, Savinjska dolina (136) 3-2

V najem se da hiša

v Trbovljah

pri farni cerkvi tik okrajne ceste. Ta obsega eno veliko in eno malo sobo in kuhinjo ter je pripravna za kako malo trgovino ali kako drugo obrt. 128 3-3

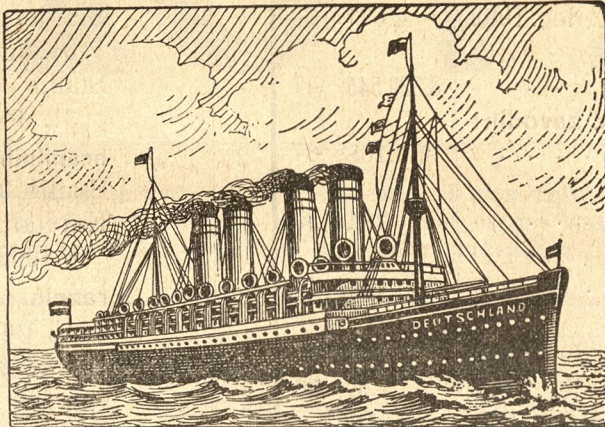
Krompir, fižol, predivo

(106)

== kupi ==

Anton Kolenc, trgovec v Celju.

Kdor kaj ima, naj takoj naznani.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 76

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

(444)

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsakomur v teku treh dni, kdor rabi Antirheumin - mazilo. Cena steklenici s točnim navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje gl. 1-20.

Vse želodčne bolezni, težko prebavo, zlasti pri pomanjkanju teka, riganju in drugih želodčnih slabostih, pri krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu krvi v glavo ozdravlja

izgine po uporabi trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena skupaj s poštino, ako se denar naprej pošlje 1 gl. 40 kr. Ako je kašelj zastarel, se je treba dalje zdraviti

življenski balzam

„SALVATOR“

Čisti kri ter je brezpogojno najboljšje domače sredstvo za vsemogoče notranje in zunanje bolezni.

Pomada

iz lilij

za lice in roke. Solne ne pege, zakažni črvi in vse nečistoče izginejo z njeno uporabo. Cena lončku s pridejanim milom s poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 gl. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako se denar pošlje naprej

FRAN RIEDL-a

„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat-ska.)

Epicarin.

Mast proti ozeblinam in vsakovrstnim ranam. Z njeno rabo izgine srbečica v 24 urah, aše z nadaljno uporabo izgine ozeblina. Rane se brzo celijo z rabo te masti. Cena lončku z navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 80 kr.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železne, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinske posode, tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žlindra, najboljšje umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

Vljudna prošnja:

Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — **Kathreinerjevo** — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Posojilnica v Celju.

Bilanca za leto 1902.

Aktiva (Imetje)			K	v	Pasiva (Dolgovi)			K	v
1	Račun inventarja:	Stanje pisarniškega inventarja 31. dec. 1902	4.677	60	1	Račun deležev:	Stanje glavnih deležev dne 31. decembra 1902 K	27.820—	
2	" posojil:	Stanje 31. decembra 1902	3.329.545	41			Stanje opravičnih deležev 31. decembra 1902 »	59.992.10	87.812 10
3	" naloženega denarja v raznih den. zavodih:	Stanje 31. decembra 1902	585.168	87	2	" hranilnih vlog:	Stanje 31. decembra 1902 . K	4.792.130.01	
4	" poštne hranilnice:	Stanje 31. decembra 1902	284	35			Kapitalizovane obresti za l. 1902 »	180.974.29	4.973.104 30
5	" tekoči:	Stanje 31. decembra 1902	289.126	49	3	" raznih obresti in dividende:	Za l. 1903 predplačane obresti od posojil	17.093	67
6	" pro diversi:	Stanje predplač. ekspenzarjev 31. dec. 1902	1.882	40			Nevzdignjena dividenda 31. decembra 1902	2.255	76
		Stanje predplač. zavarovalnine 31. dec. 1902	136	56	4	" splošne rezerve:	Stanje 31. decembra 1902	12.000	—
		Stanje izdanih vadijev 31. decembra 1902	4.056	—	5	" posebne rezerve:	Stanje 31. decembra 1902	272.679	49
		Stanje izd. prehodnih zneskov 31. dec. 1902	3.188	65	6	" dobička in izgube:	Čisti dobiček l. 1902	34.848	39
7	" vrednostnih listin:	Stanje 31. decembra 1902	326.050	—					
8	" nerabljenih knjižic in tiskovin:	Stanje 31. decembra 1902	600	—					
9	" raznih obresti:	Stanje 31. decembra 1902:							
		Zaostale in zamudne obresti od posojil .	110.696	47					
		Nevzdignjene obresti od v raznih denarnih zavodih naloženega denarja	27.676	45					
		Nevzdignjene obresti pri poštni hranilnici	17	12					
		Nevzdignjene obresti od tekočega računa	13.104	04					
		Nerealizovani kuponi vrednostnih listin .	6.160	—					
10	" splošne rezerve:	Stanje splošne rezerve naložene na lastno vl. knjižico št. 2.696 dne 31. dec. 1902 .	12.000	—					
11	" hiš in zemljišč:	I. «Narodni dom» v Celju:							
		Stanje vrednosti 31. decembra 1902	506.652	27					
		Stanje vrednosti hišnega inventarja 31. decembra 1902	13.609	46					
		Zaostala najemnina 31. decembra 1902 . .	174	—					
		Predplačana zavarovalnina 31. dec. 1902 .	754	—					
		II. Hiša v Graški ulici v Celju:							
		Stanje vrednosti 31. decembra 1902	70.072	05					
		Stanje vrednosti hišnega inventarja 31. decembra 1902	106	29					
		Predplačana zavarovalnina 31. dec. 1902 .	47	—					
		III. Hiša v Savinjski ulici v Celju:							
		Stanje vrednosti 31. decembra 1902	19.914	25					
		IV. Zemljišča:							
		Stanje vrednosti 31. decembra 1902	21.282	67					
		Stanje vrednosti inventarja in živine 31. decembra 1902	999	02					
12	" blagajne:	Gotovina 31. decembra 1902	51.812	29					
			5.399.793	71				5.399.793	71

CELJE, dne 31. decembra 1902.

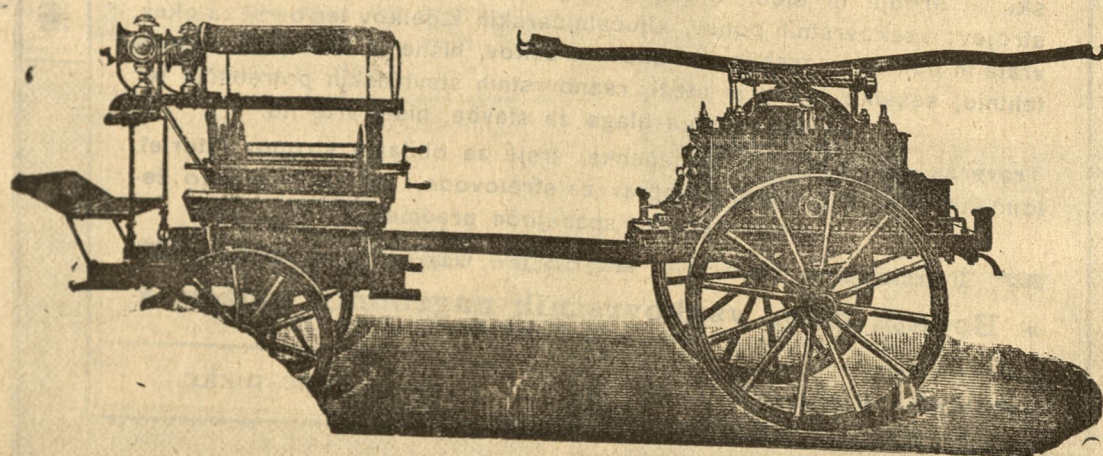
Ta računski sklep z glavnimi in pomožnimi knjigami primerjali ter v redu naši.

Za nadzorstvo:

Dr. Josip Sernec l. r. Lovro Baš l. r. Fran Lončar l. r.
ravnatelj. nam. ravnatelja. tajnik.

Dr. Anton Žižek l. r.
predsednik.

Dragotin Hribar l. r.
ud nadzorstva.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop.-ulica 9
priporoča slavnim gosilcem

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom
brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrznenju in s priredbo,
da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v
teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; dalje
vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko
orodje in *Peronospora*-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in
ceno. Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

Lastnina in tisk D. Hribarja v Celju.

Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Libensky.